

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domjan I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Pályaválasztás.

A pályaválasztás kérdése az, a melyről most a szülők közt gyakrabban folyik a szó. Mire kell nevelni a fiut. Továbbá tanítani-e, vagy kenyérkereső foglalkozásra adni? És a sajátságos ebben a dologban az, hogy legritkábban a szülők megfontolása és belátása és épen olyan ritkán a gyermek passziója dönti el a kérdést, hanem eldönti rendszerint az iskolai bizonyítvány. Szeretünk gyermekeinkből urat nevelni s ezt természetesen úgy szoktuk képzelni, hogy végig iskoláztatjuk. A míg a zsebünk pézzel, a fiu tanulással győzi, addig eszünk ágában sincs intézkedni. Addig egyre csak az az ábrándunk, hogy lesz ügyvéd, doktor, hivatalnok, vagy mérnök. A míg a gyermek meg nem bukik, vagy tanulásának középszerű eredményével ki nem fárasztja türelmünket, vagy áldozó képességünket, addig ezen pályákon kívül más pályára ránk nézve nem is létezik. Mihelyt azonban beüt a szekunda s fogyatékán van az apai türelem és örökség, azonnal észre vesszük az élet ezerféle pályáját, a mely emberét kéri s fenyegetjük a rossz tanulót, hogy bizony kereskedésbe, vagy mesterségre, gazdaságra, katonának adjuk: még a matróság is eszünkbe jut, hiszen mennyi hajó jár a Dunán, Tiszán, fölviheti akár kapitányságig. Jó írása van a kölyköknek. Jó lesz bedugni valamely pénzüzletbe írnioknak, majd hasznát veszik szemességének s csak nevelődik belőle valami. Még milliomos is lehet.

Ime a magyar gyerek pályaválasztásában a véletlen játsza a döntő szerepet; ha a gyermek jól tanul, vigan megy a diplomatikus pályára; ha nehéz a tanulásra, odadugják a szerencsétlent, a hol a számára összeköttetéseiknél fogva helyet találnak. „Ugy kell neki — mondja, inkább magát vigasztalva, mintsem ellenséges indulattal magzata iránt az elkeseredett apa — úgy kell neki, miért nem tanult, én az utolsó falatom áránia kitanítottam volna!“ Nem akart orvos lenni, most legyen patikus! Nem akart mérnök lenni, hadd legyen pallér! Nem akart építőmester lenni, hadd legyen kőműves — és így tovább.

Pedig nem kell mindig hinni, hogy mindig a legostobábbak azok, kik szekundával jönnek haza az iskolából. Sok rossz bizonyítványnak az a titka,

hogy a gyermekben erős és kifejezett vágy van valamely foglalkozásra, a mely a gimnáziumi tanítás tárgyával látható kapcsolatban nincsen; a fiu vágya kielégítetlen, kedv nélkül járja az iskolát s únottan teljesít terhes kötelességeket. Ez a hal, a melytől azt kívánják, hogy uszszék — a homokban.

A mai világ már nem olyan, mint a régi! Akkor egy mesterember a céhben akármennyire vitte is, csak céhbéli mesterember volt és maradt mindörökké! Foglalkozása, társadalmi állása, műveltségi köre, címe és rangja ki volt szabva és változás alá nem esett. Apáról fiura szállt a műhely és bélyegét nyomta a társadalomnak minden rétegére.

Nézzétek meg ma az ipar embereit! Népgyűlést tartanak, politikai propagandát csinálnak, „európai“ összeköttetéseket ápolnak, beszédeket tartanak és újságot adnak ki.

S vegyétek szemügyre mestereiket, a kik városi képviselők, országos pártoknak képviselőjelöltjei, még a fővárosban is. Az iparos egyesületben magukra vonják a közfigyelmet, országos kiküldetésben, még a külföldre is, igénybe vétetnek a kormány által s csak egyéni s szakbeli képességeiken áll, hogy diszes és előkelő állást foglaljanak a nyilvános élet terén.

Nem kell tehát mai hárság semmitől sem irtóznia. Az út hirhez, dicsőséghez, fényhez, ranghoz és befolyáshoz nyitva áll az iparosnak, a kiből lesz a gyáros és vállalkozó. Nem rossz bizonyítvány által kényszerítve kell a fiut praktikus pályákra terelni, hanem megfontolással hajlandóságai szerint oda kell nevelni, oda vezetni. Egy passzionátus mesterember ellátva annyi tőkével, a mennyin egy doktor vagy ügyvéd a diploma szerzésig eljut, a mai világban bátran megszólíthatja a szerencsét, akar-e neki kedvezni, vagy sem? El kell foglalni e pályákat; nem semminélküli urakra, hanem hasznos és értelmes munkaerőre van szüksége a hazának. A ki ezt megérti, azé a jövő. Aki meg nem érti, az kárát vallja. S. K.

A független „Pécsi Napló“ vasárnapi száma vezércikkben foglalkozik a két napilap egyesülésével s előre bocsátva, hogy ez az egyesülés tisztán a közönség érdekében történt, persze a ne-

gyedévi előfizetéseknek mindkét oldalról való beszedése után, ismételtén kijelenti, hogy ő nem kormánypárti lap, mert ilyen pártot nem is ismer, hanem minden irányban független közlöny, mely semmiféle párt szolgálatában nem áll, hanem a saját külön elveiért harcol. A cikk végén jönnek látja azokon, kik azt merésztették írni, hogy „ezentúl két kormánypárti lap helyett lesz egy kormánypárti lap“, egyet ütni s a cégér és jó bor közti közmondásos viszonyra utalva erősíteni, hogy ők nem bámulói a képzelt nagyságoknak, a politikai tojás-táncot járóknak s a hangzatos frázisoknak stb.

Nos tehát, mivel mi voltunk, kik a kormánypárti újságok egyesüléséről irtunk, tartozunk annak kijelentésével, hogy ezen cikk teljesen meggyőzött minket tisztelt lapársunk kormánypártiságára vonatkozó véleményünk téves volta felől s kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a „Pécsi Napló“ ép úgy nem kormánypárti lap, mint a „Pesti Hirlap“, a „Magyar Újság“ s a famózus adás-vétel óta a „Pesti Napló“, mert ezek is folyton azt hirdetik, hogy minden politikai párttól függetlenek s a közönség ezt — mint halljuk — el is hiszi nekik.

A „Pécsi Napló“-ra vonatkozó véleményünk téves voltát annál is inkább el kell ismernünk, mert maga jeleztette ki július hó 12-iki számában, hogy iránya ugyanaz marad, mi a megszüntetett „Pécsi Újság“-é volt, már pedig a „Pécsi Újság“-ról mindenki tudta, hogy az épenséggel nem volt kormánypárti lap, hisz első főszerkesztőjéről, a siklósi kerület derék képviselőjéről tudja az egész világ mily önálló, semmiféle párttekineteknek alá nem rendelt működést fejt ki a házban s a házon kívül, a „Fünfkirchner Zeitung“ érdemdús szerkesztőjéről, ki akkor felelős szerkesztő volt s most főszerkesztővé lépett elő, szintén köztudomásu, hogy sem személye sem lapja soha a kormánypárt szolgálatában nem állott, hasonló tekintet alá esik Feiler Miska barátunk is, kinek lapja, a „Pécs“ a legrenitensebb ellenzéki újságok közé tartozott. Mit széljünk még a „Pécsi Újság“ fővárosi publicistáiról, Dolencz és Fultaky urakról, ki merné ezeket is kormánypártisággal gyanusítani? A független irányu „Pécs“-nek folytatása a pártokhoz nem kötött szerkesztőség által alapított „Pécsi Újság“, a „Pécsi Újság“-nak pedig változatlan irányu folytatása az új „Pécsi Napló“: ki merné még ezután is állítani, hogy ez a lap kormánypárti?

Arról sem az új „Pécsi Napló“ sem ennek dicső emlékezetű elődei nem tehetnek, hogy a kormány mindig az ő véleményükön volt s így nem nyíltott alkalmuk a kormánytól való függetlenségüket dokumentálni, mert azt csak nem kívánhatta tőlük senki, hogy véleményüket megváltoztassák csak azért, mert azt a kormány is mindig elfogadta.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Duna partján.

Duna partján lombos erdő, zöld berek,
Hallgassátok panaszokodó szívemet . . .
Nekem is nyílt egy virág . . . a szerelem . . .
A szerelem! pedig nem is oly régen . . .
Ne em is volt szép szeretőm,
Százszorta szebb, mint a csillag az égen.

Mig érette szerettem a világot:
Házam előtt az ákác is virágozott . . .
De mióta máshoz fordult, másé lett,
Hej! a másé csalfa szíve szerelme:
Sir velem a szomorú fűz,
Hullani kezd megsárguló levele.

Réthy István.

Kegyelet.

— Humoreszk. —

Valami temetkezési intézetet ne tessék alatta érteni, mert ez a kegyelet én vagyok.

Elmondom.

Össze veszttem a házi asszonyommal, felmondtam neki, ő meg nekem — s elmentem lakást keresni. Mindjárt a szomszéd házban találtam egy szobát; kicsi, sötét és drága volt, hanem azért kivettem. Hát hogyne, mikor így szólott hozzám a gazdája:

— Jó uram, vegye ki, ha másból nem, kegyeletből . . . öreg negyvennyolcas honvéd vagyok s a lakbérből élek, vegye ki, jó uram, megáldja az ég is.

Megszántam öreget — s kivettem a szobát. Milyen nemes szívű vagyok én, gondoltam magamban — jót tettem ezzel a szegény öreg emberrel. Olyan jól eső érzés melegítette át szívemet, hogy mikor este lefeküdtem, alig tudtam tőle aludni. Reggel kopogtatás ébresztett föl. Kiugrottam az ágyból s kinyitottam az ajtót. Egy szegényes öltözetű, őszbe csavarodott nő állt az ajtó előtt.

— Kit keres, néni?

— Az urfit.

— Miért?

— Nagy sorja van annak kérem . . . hát tettszik tudni, az urfi előtt lakott itt egy másik urfi,

annak az urfinak én minden reggel hoztam három kiflit a kávéjához — 10 krajcárért . . .

— Aztán?

— Aztán tegnapelőtt elköltözött s nem tudom hova . . .

— Azt biz én sem tudom . . .

— Oh! Uram, ha van önben egy szikrája is a könyörületeségnek, ugy megveszi a kifliket . . . hejh! hajdan szebb napokat láttam . . .

Sirni kezdett, én meg bömbölni.

— Kedves néni, megveszem, hogyne venném meg.

Letette a három kiflit az asztalra, én pedig kifizettem a 20 fillért. Vissza feküdtem az ágyba s még 100-szor boldogabbnak éreztem magam, mint tegnap este, hanem azért elaludtam. Ismét kopogtatás riasztott fel.

— Szabad!

Az ajtó kitarult s egy kis fiu lépett be rajta — teljes csuporral kezében. Ő is „annak a másik urfinak hordott tejet.“

Nem részletezem. — Könyörületeségből megfogadtam; szegénynek öreg, beteges anyja van. Mire felültöztem, egy mosonét, egy cipőpuccolót s egy kávé asszonyt fogadtam fel. Rohantam le hazulról, átkozva nemeslelkűségemet. Az ellenségemnek sem kívánok olyan életet, mint az enyém lett. Reggel 4 órakor jött a cipőpuccoló. Ha kérdeztem tőle, „bácsi, miért jön ilyen jókor“, azt felelte, hogy „sietek“ s

A mi a cégér- és jó borra való célzást illeti, szintén meg kell vallanunk, hogy mélyen alatta állunk tisztelt lapársuunknak, de ez másként nem is lehet, mert nekünk nincsenek benső összeköttetések bornagykereskedőkkel, jó borról tehát fogalmunk sem lehet. Szegény ember vízzel főz, nekünk nincsenek olyan valódi nagyságaink, mint a „Pécsi Ujság“-nak voltak (lásd: A jó Béni stb.), kénytelenek vagyunk tehát képzelni nagyságokat bámulni s ezzel kapcsolatban őszintén igaznak elismerni az új „Pécsi Napló“ ama szerény megjegyzését, hogy az ő szerkesztőségén kívül nincs Pécsen zurnalista, ki e névre érdemes lenne s előre is tiltakozunk az ellen, hogy lapársuunk ez értelmű kijelentését valaki hangzatos frázisnak tartsa, mert frázisokkal tudvalevőleg csak mi szoktunk élni, valamint az is igaz, hogy politikai tojás-táncot rendszeren az olyan lapok szoktak járni, melyek valamely országos politikai párt programjának alapján állnak, de az ilyesmi távol áll azoktól, kik minden párton felülemelkedtek, habár azon magaslatra különböző politikai pártok hágesóin jutottak is fel.

Az új földmívelésügyi miniszter. Wekerle megtalálta a kabinetjéből hiányzó minisztert. Hosszas alkudozások után Fesztetich Andor gróf vállalkozott a legfontosabb tárcák egyikének betöltésére. Miklós Ödön államtitkár megmarad állásában. Fesztetich Andor gróf kinevezéséről a felhivatalos B. C. a következőket írja: Wekerle miniszterelnök, aki a királynak déltiroli üdülő útja alatt nem akart fontos javaslatokat a korona elé terjeszteni, most már döntött az új földmívelési miniszter kérdésében. Fesztetich Andor gróf országgyűlési képviselő, a szabadelpárt kiváló tagja, aki egyszerűs mind census alapján tagja a főrendiháznak is, a miniszterelnök felhívására készséggel vállalkozott a földmívelési tárca vezetésére, amivel ennek a külföldi Magyarországon oly nagy fontossággal bíró miniszteriumnak élére elsőrangú szakember került. Fesztetich Andor gróf kinevezése földmívelésügyi miniszterre a jövő hétre várható. Az új miniszter hivatali esküjét alkalmasint egy főherceg kezébe, mint a királynak erre a célra megbízandó helyettese előtt fogja letenni. Fesztetich Andor gróf 1843. jan. 17-én született. Fia Fesztetich Ágostnak, ki 1857-ben osztrák birodalmi grófságra emeltetett. E méltósága 1874-ben mint magyar grófi méltóság is megerősített. Fesztetich Andor gróf azelőtt, mint vas megyei nagybirtokos, tevékeny részt vett a megye politikai s kiváltságos gazdasági életében s e mellett, mint a főrendiház censusos tagja, sűrűn megjelent a főrendiház ülésein is. 1892-ben Vas megye felső-öri kerületében szabadelvű programmal képviselőnek választotta meg magát s programjában vallott elvéhez maig hű maradott. Szapáry Gyula gróf volt miniszterelnök, Fesztetich Andor grófnak a sógora.

Külföld.

A francia nemzeti ünnep. A nemzeti gyász hatása érezhető volt a jul. 14-iki ünnepségeken. A katonai diszszemle el is maradt és a nemzeti színű lobogók igen sok helyütt gyászfátyollal voltak bevonva. A tánchelyeken nem volt olyan vig a lakosság, mint a tavalyi ünnepen. A feivonulás a legnagyobb rendben ment végbe. Először a Concorde

mégis másfél óráig puccolta a cipőmet. A cipő-tisztító után jött a tejes fiu, kiflis asszony s így tovább. Végül a mosónő jött. Igazán unikum a maga nemében. Minden fehérneműm örökösen nála volt, nem bánta ő, ha tiszta is, ő azért kimosta — s én fizetem, mint egy katonatiszt.

Reggel „védenecimtől“, este pedig az öreg honvédől nem tudtam aludni Sokszor éjfél utánig is eldiskurált az öreg arról a mesészerű időkről. Eleinte érdeklődéssel hallgattam, de szegény öreg mindig csak a maga hőstetteiről beszélt s utoljára már szóról szóra megtanultam. Ez így nem maradhat, — gondoltam magamban — nincs más hátra, meg kell szöknöm. Elmentem a város tulsó részére s ott vettem ki egy szobát. Nagy titokban magam hordtam át mindent, — nem szóltam senkinek egy szót sem. Olyan jól esett az új lakásban kilenckor fekdülni, kilenckor kelni, jó kávé inni, jó kiflit enni. Igaz, csaknem minden fehérneműm a mosónénál maradt, de volt annyi eszem, hogy nem mentem utána. Olyan boldog voltam az új lakásban, hogy ki sem tudom mondani Hejh! de ez a boldogság nem tartott sokáig.

Elfogott a lelkifurdalás. Kivált álmaim voltak iszonyuk: láttam az öreg honvédet kitéhezett, sápadt arccal; a kiflis asszonyt éhhalállal vívódní; a kis fiut könnyes szemekkel koldulni . . . ilyenkor fölrettentem. Homlokom veritéken volt, szívem hevesen dobogott . . . s reggelig nem mertem elaludni. Ott voltam, a hol a mádi zsidó. Ismét úgy jártam az utcán álmosan, ásitozva, mint az előtt. Nem álltam

téren levő Strassburg-szoborhoz vonult a menet, amelynek élén két leány haladt. Az egyik elzászi, a másik lotharingai nemzeti viseletben. Beszédet nem mondtak, csak koszorukat tettek le a szobor talpazatára. A nép erre éljenzett, majd csendesesen tovább haladt Jeanne d'Arc és Gambetta szobraihoz. Amikor a Gambetta-szoborra letették a koszorukat és még hangzottak az Éljen Franciaország! Éljen Elzász-Lotharingia! kiáltások, egy munkás a tömegből a talpazatra ugrott és messze hallható hangon így szólt:

— Gambetta nevében adjatok nekünk annyi szabadságot, mint Németországban!

Nagy zavar támadt. A nép átugrott a kerítésen, megtámadta a szónoklót és már-már meglínchelték volna, ha rendőrök nem siettek a segítségére. Körülfogták a munkást és bekisérték. A nép utána tödült és egyre azt kiáltozta:

— Halál a porosz fejére!

A rendőrségen Felden Edének mondotta magát és azt vallotta, hogy Strassburgban született, de nem német és nem is anarkista. Azzal mentegőzött, hogy nem akarta a nemzeti ünnepet zavarni, csak a francia sajtótörvény ellen akart tüntetni. A rendőrség azt hiszi, hogy Felden anarkista. Egyéb zavar nem volt az ünnepen.

A mohácsi iparkiallitás.

Mohács, 1894. július 16.

A kiállítások hasznosságán okulva, a „mohácsi iparosok olvasóköre“ felhasználta 25 éves fennállásának megünneplése alkalmát arra, hogy iparunk fejlődése érdekében egy a körülményekhez képest nagyszabású kiállítást rendezzen. A kiállítás, mely vasárnap nyitott meg, fényes sikert aratott. A kiállítás megnyitása a következőleg folyt le:

A város vasárnapon már kora reggel diszt öltött. A számos magán és a középületeken kitűzött zászlók hirdették, hogy városunk ezen a napon öröm ünnepet ül. A lakosság ezen örömeinek impozáns módon adott kifejezést az ünnep egész lefolyása alatt. Reggeli 7 órakor megszámlálhatlan tömeg verődött össze a Wilfinger Pál révkapitány és Sperl Márton állomásfőnök által feldíszített hajó- és vasuti állomásnál a kiállítás védnökeinek fogadtatására. Hét óra 55 perckor robogott be a főispán, kamarai elnököt, Záray Károly dr. kam. titkár, Darócy főispáni titkár stb. magával hozó vonat. A védnököket Erdődy Gyula a kör s a kiállítás elnöke üdvözölte. Az üdvözlésre Kardos főispán válaszolt, kiemelve a kiállítások hasznosságát az ipar fejlesztése érdekében. Aztán a belvárosi katolikus templomba hajtottak, hol fényes istentisztelet tartott. A templom zsúfolásig telt meg előkelő közönséggel. A templomból a kiállítás területére a belvárosi róm. kath. iskolába mentek. Ott ismét Erdődy elnök fogadta őket. Kardos főispán válaszul kiemelte, hogy iparunk fejlesztése érdekében csakis vállatve, egyesült erővel, különösen pedig kiállítások rendezésével működhetünk hathatósan közre. Feltűnést, lelkesedést keltett beszédének azon része, amelyben az önálló, független magyar iparról beszélt. Kardos után Littke beszélt. Az ujjolag kitűnően szervezett „mohácsi dalárda“ énekelte el még a himnuszt és a kiállítás megnyitott. A védnökök, Toldy József és Tribék kiállítási titkár kalauzálása mellett tekintették meg a kiállítást. Először az I. számú szobába mentek, hol egy oly iparágat szemléltek tovább. — Elmentem az öreg honvédhez — s kivettem a szobát — 10 évre.

Uram Isten! milyen jól esett hallgatni az öreg hőstetteit s milyen jól esett nyugodtan aludni — kilenc óráig. Ugy van, kilenc óráig. Reggel hiába vártam védenecimem, — nem jöttek. Annál jobb, gondoltam magamban. Hanem az az átkozott lelkiismeret megint nem hagyott nyugtot. Nem volt sem éjjelem, sem nappalom, úgy tekintettem magam, mint egy gyilkost, ki aljas fővényeségből éhen hagyja halni embertársait. Összes szabad időm kóborlásra használtam, de soha sem láttam védenecim közül egyet sem. Szinte kétségbe estem. Ekkor egy mentő eszme villant át agyamon. Óh! én bolond, hogy hamarabb nem jutott eszembe. Megkérdezem az öreget, az biztosan fogja tudni, hol laknak. Rohantam hozzá.

— János bácsi, nem tudja, hol laknak az én védenecim?

— Nem tom biz én, de minden reggel itt vannak, seprével kell őket elkergetnem, — tán elloptak valamit?

— Nem loptak azok, János bácsi, dehogyan loptak . . . vissza akarom őket fogadni.

— Tán mulatott az urfi valahol?

Reggel felkeltem négy órakor s örömkönyek között fogadtam vissza védenecimem . . .

Azóta nyugodtan alszom, igaz, hogy csak éjfél-től reggel négy óráig.

Tar Zoltán.

létek hosszabb ideig, amely nemcsak egy vidéki, hanem egy nagyvárosnak is becsületére válnék. Blau Rezső nemrég berendezett cementműhelyéből kikerült tárgyak ezek: 1 kriptafedő graniterazzóbból, amely a márványt teljesen pótolja és 70 százalékkal olcsóbb ennél; továbbá hűen mintázott szoboralaku ház és állvány-díszek Feltűnt Kohn Manó szappanos 500 kgr. súlyu, sirkó alakú szappanja. A sirkó alapzata közönséges mosó-szappan s súlya 300 kgr., a többi rész kókusz szappanból van készítve, s súlya 200 kgr.; ügyesen van bevésve a magyar címer a következő felirattal: „Isten áldja a tisztas ipart.“ A szappan sirkó hossza 230 cm. Ebben a szobában voltak az edények és korsók is elhelyezve. A védnökök sokáig nézegették az egyszerű korsókat, amelyek készítéséből sok száz család él Mohácson. Ezen iparnem export cikk Bulgária, Románia és Szerbia részére. Dícséretet érdemel Pupp Ignácnak pécsváradai homok öből készült kolosszális sirköve. Még néhány kisebbeszerű tárgy megtekintése után következett a II. sz. terem. Itt mindjárt szembetűntek Kramer Antal bádigos tárgyai: 3 drb. jégsekreány és egy fűthető kádfürdő, a melynek szerkezete igen célszerű. Feltűnt Rubinstein egy gyönyörű perzsa szőnyegből készült divánja, Vörös János bádigos miniatűr tyuk-kekrece, Kobor Mihály asztalos könyvszekrénye és díszíróasztala. Figyelemre méltó Schaub Ödön asztalos 2 ágya is. A III. sz. teremben: Mindenekelőtt feltűnt Toldy József molnár örményei; látható volt egy dunai malom örlése összes átmetszete. Méltán sorakozik ezek mellé Ruppert Béla hárs és diófából készült 2 madárkalitkája, mely a lombfagarványok remeke. A védnökök a legnagyobb elismerés hangján beszéltek Sebök Mihály műtálcás kiállított tárgyairól, tiszta fehér lenből készült abrosz, ágy- és asztalterítőiről. Figyelemre méltók még Mándics Dobro törölközői, Tádics György, Kovácsovics Ferenc és Peresi Flórián szűrszabók, valamint Popovics Gergely és Pásztróvics Mátyás uri szabók kiállított tárgyai. A IV. sz. teremben feltűnt Jahoda Ede szíjgyártó löszerszáma, továbbá Cifra Antal szíjgyártó készítményei. Feltűnést keltett Ásvány Lasos szizmadia 1 pár díszeszizmája. A főispán megjegyzése szerint hasonlít a királynak koronáztatása alkalmával használt szizmáihoz. Leghosszabb ideig tartózkodtak a védnökök Kerner Róbert néptanító 2 festménye előtt. Az egyik „Lóvadász a falu végén“, a másik „Kirándulás vadászatra a 16. században.“ Az udvaron kiállított tárgyak közül tetszetek: A Waszinger Ferenc és Kiss Lajos által készített modern és praktikus szerkezettel ellátott hintó, továbbá Ajberkovics Kovácsnak osztályozható töltőgató és kapáló ekéje tiszta vasból, ugyisint Balogh Sándor bognár kerekei, melyeknek talpai egy darabból valók.

A kiállítás megtekintése után a vendégek a körbe hajtottak, hol diszközgyűlés volt.

Erdődy elnök mindenekelőtt köszönetet mondott a védnököknek megjelenésükért. Azután ismertette a kör ügykezelését. Utána Seregly László néptanító felolvasta „A kör 25 éves története“ című, ezen alkalomra irt munkáját. A felolvasás után a dalárda a „Szózat“ ot énekelte. Délben 1 órakor bankett volt, amelyen Kardos főispán mellén a Szent-István rend keresztjével és a porosz sas rendjellel jelent meg. A banketten 100-an vettek részt. A kitűnő kedélyhangulat folyamánaként a tóztoknak megszámlálhatlan sorozata következett. Az első Német Lipót mondta Kardos és Littke védnökökre. Kardos főispán Mohács város fejlődésére emelte poharát; Littke az iparos kör elnöke és tagjainak egészségére.

Tóztot-mondtak még: Margitai Péter, Erdődy, Molnár János, Stajevics, Flesch Armin dr, Réder dr, Rüll János dr, Zubánovics Béla és Varga ügyvéd. Hat óra volt, midőn a társaság széteszlott. Nyolc órakor kezdődött az esteli program: I. „Szentelt hantok“ énekelte a mohácsi dalárda. Ezt követte Tarnai Károlynak ezen alkalomra irt „Az első díj“ című vígjátéka. A darabon kitűnően mulatott a zsúfolt ház. A műkedvelők egytől egyig derekasan beváltak. A darab után Várady Ferenc szavalta el alkalmi költeményét, melyet tetszéssel fogadtak. Margitai Valér élvezet nyújtó cimbalom játéka után következett Tarnai dr „Mohács hajnala“ című allegorikus képlete. A csoportképpen szereplőket kitűnő játékuért zajosan megéljeneztek. A dalárda által elénekelt Hymnus után tánc következett, mely a hajnali órákig tartott.

Perlesz Lajos.

Hirek.

(A király a hadgyakorlaton.) A király szeptember 11-ikén Lembergől érkezik Balassa-Gyarmatra, hogy az ősi hadgyakorlatokat meg szemlélje. Ezen a hadgyakorlaton számos főherceg és a külállamok katonai attaséi fognak részt venni. Tizenegyedikén a király a delegáció megnyitására Budapestre utazik, innen pedig Berlinbe megy Vilmos császár meglátogatására. Hazajövet több német udvart is meg fog látogatni.

— **(A Szepegy-requiem.)** A pécsi joglyceum dicső emlékü alapítója emlékére évenként tartatni szokott requiem tegnap a belvárosi plebánia templomban tartott meg, a melyen a városi hatóság, számos bizottsági tag és a káptalan tagjai jelentek meg.

— **(A szezon.)** Lassan megkezdődött. Következtesen, mint minden esztendőben. És amaz igen tisztelt urak, a kik eddig egyhangú unottsággal, szájukban nem jól égő szivarral indultak el az irodák irányában, most némi ruganyossággal és vidámsággal legalább is félórával korábban mennek el a különböző utbaeső kávéházakba térnek be. Nem úgy, mint rendes kávéházi vendégek, hanem mint holmi ujoncok! köszöntik a kaszírfrájlát, jól eső lélegzetet vesznek, gyönyörködve nézik az ablak alatt elhaladó dámadákat és érdek nélkül futják át a lapokat, amelylyel a pincér kedveskedik. Azután fűtőrészve szaladnak tovább, immár jól égő szivarral szájukban. Hamiskásan hunyorítanak a csinosabb leányzók felé, utána néznek a csinosabb asszonyoknak s bizonyos kíváncsisággal nézik meg az épületeket is, mintha még nem is látták volna. Ebéd idején bevonulnak a vendéglőbe, nagy hangon beszélnek és ámbár adják a válogatóst, meglátszik rajtuk, hogy a különös ízű korecsmái koszt jól esik nekik. A délután folyama alatt sétákat tesznek s akárhányval megesik, hogy a merész gigerlit adja. Az ajkuk fűtőre áll, a szemük mosolyog és nem igen tudják, hogy mint lépjenek. Mindazonáltal néha-néha megrezzennek, jobbra balra néznek, mintha ott volna valaki és mintha az a valaki némi félelmet okozna. Mikor pedig az est szép csendesen leborul és a különböző mulató helyeken kigyuladnak a lángok: majdnem csoportosan jelennek ezen a lakok, azzal az elhatározással, hogy ők maradnak ott utolsóknak. Rendkívül jóízűen nevetnek, hangosan diskurálnak és pikáns adomákat mesélnek el. A ki rendes időben akar távozni, arra ráivalnak, hogy „ki megy haza ilyen korán”, hogy „hát már mindenki a csirkékkel fekszik” stb. A cigány nyomban felismeri őket s nekik huzza, nem eredménytelenül. Mindazon igen tisztelt urakat pedig, akiről most szó van és a kik ilyen tájban következetesen feltűnedeznek; közönséges nyelven szalmaövegyeknek nevezik, de nyári férjeknek is hívják.

— **(Kossuth Lajos szobrára)** az orsz. központi gyűjtő-bizottsághoz máig 147.898 frt 59 kr folyt be.

— **(A pécsi munkások gyűlése.)** Vasárnap d. u. 3 órakor tartották meg a pécsi munkások gyűlésüket a Scholz-féle sörcsarnok helyiségeiben. A rendőrség részéről jelen voltak: Oberhammer rendőrfogalmazó és a rendőrbiztosok. A népes gyűlés elnökekül egyhangulag megválasztották Lauber Mihályt, ki a gyűlést megnyitotta s jelentette, hogy Szikora Károly, mint a pécsi munkások képviselője a pünkösdkor Budapesten megtartott országos szociáldemokrata kongresszuson, fogja megtartani beszámolóját. Szikora hosszú beszédben számolt be küldetésének eredményéről és részletesen ismertette a kongresszuson hozott határozatokat, melyeknek főbb pontjai az általános szavazatjog behozatalának égető szükségéről, a 2 pártra szakadt szociáldemokrata párt egyesüléséről, a munkások s különösen a magyarországi mezei munkások sanyaru helyzetéről, a hatóságoknak a szociáldemokratákkal szemben tanúsított önkényes eljárásairól, pártajtójuk támogatásáról szóltak, hangsúlyozván, hogy elveiket csak úgy juttathatják győzelemre, ha minél több szakszervelet alakítanak s szorosán alkalmazkodnak azon határozatokhoz, melyeket a kongresszus az ő érdekében hozott. Visszatérészt szült némelyeknél, hogy szónok a zágrábi „Szloboda” című lapot s egy pozsonyi német újságot nevezett meg a párt organumai gyanánt. Beszéde végeztével Kittel a szociáldemokrata párt budapesti kiküldöttje kezdett beszélni németül, erre azonban a munkások jelentékeny része a kertbe tódult s így néhány percre föl kellett függeszteni a gyűlést. A szünet alatt nagy dolguk lett a pincéreknek. Az irtózatos hőségben mindenki legálább egy pohár hideg sörrel igyekezett lehűteni magát. Mikor már némileg lehűtötték magukat, tovább folytatták a gyűlést. Kittel németül ugyanazt mondta lényegileg, a minek Szikora magyarul adott kifejezést. A hosszúra terjedt beszéd után, mely különben nem gyakorolt nagy hatást, a gyűlés befejezést nyert s a munkások egy része rendben eltávozott, más része pedig békésen tovább sörözgetett.

— **(A tűzoltók nyári mulatsága)** melyet vasárnap az üszöghi erdőben tartottak, fényesen sikerült. Igen nagy közönség jelent meg, mely igen jól érezte magát. A pécsi polgári daloskór által énekelt dalok nagy tetszéssel találkoztak. A tombola szokatlan gazdag volt úgy a nyeremény tárgyak minőségét, mint nagy számát illetőleg. Az esti kivilágítás sikerültnek mondható.

— **(A bankóhamisítók.)** Ugy látszik hogy nemcsak Baranya, Tolnamegye és Bácsme gyében üzik a bankóhamisítás mesterségét, hanem kiterjed a banda üzelmére nyolc vármegyére. A pécsi és bajai csendőrség jött először nyomára egy ilyen bandának.

Baranya és Bács megyében, de különösen Baján volt főfészük, a hol rendes műhelyek voltak és ti zeket, ötösöket és egyeseket gyártottak. E napokban újabb bankócsináló bandára akadt Kardos csendőr őrsvezető, a ki Körner Károly pécsi csendőrfőhadnagyval már hetek óta nyomozza a bankócsináló szövetkezetet. Nyomára jutottak annak is, hogy Budapesttel is vannak összeköttetések a bankócsinálóknak. A főember és vezető Tóth József kispesti fölbirtokos, a ki rövid idő alatt közel száz-ezer forintnyi vagyonra tett szert a bankóhamisításal. Letartóztatták A szövetkezet tagjainak találkozó helye Pandur József bpesti tekintélyes korecsmáros dunaparti korecsmahelyisége volt. Pandur, valamint Popovics Ignác asztalost, az 1000 frtos bankópresek készítőjét, Simon Jakab és Schreiber Mórt, Auth Ferencné Lukács csendőrőrsvezetőt letartóztatták. Körner csendőrfőhadnagy, a ki az egész nyomozást vezeti, fogja kihallgatni őket.

— **(Mohácsi színészet.)** Mohácson néhány nap óta Balogh Árpád jó hírű színtársulata működik. Sajnos azonban, hogy a jó előadásokat nem igen látogatják. A társulat primadonnája Szigethy Lujza, ki két év előtt Somogyi társulatával Pécsen játszott s általános tetszésben részesült.

— **(A kolera.)** A Németországban és Gácsországban itt-ott mind sűrűbben jelentkező koleraesetekkel szemben a belügyminiszter már előre megtette mindazokat az intézkedéseket, amelyek a fenyegető veszélyek elhárítására alkalmasak. Nevezetesen felállított Trencsén megyében Csacán, Marmaros megyében Körösmezőn és Beszterce-Naszód megyében Magura-Carlunál nagyobb és teljesen felszerelt megfigyelő és fertőtlenítő állomásokat. E helyeken állandóan fertőtlenítő gépek vannak készletben és mindenütt 2 orvos és két gyakorlott fertőtlenítő van. Azonkívül a belügyminiszter több határállomáson kisebb megfigyelő állomásokat szervezett egyes helyeken csendőrkirendeltségeket, nehogy ellenőrzés híján kolera gyanús ember átlépje a határt. A ruziati kerületben (Oroszország) a kolerabetegedések száma csökken, Zaleszikiyben egyre terjed a járvány. Itt tegnapelőtt 15 megbetegedés és haláleset, Krakóban ugyanezen a napon három megbetegedés, a krakói kerületben pedig két megbetegedés fordult elő. Danzig egyik külvárosában két gyermek meghalt koleraiban, a gyermekek szülei szintén megbetegedtek. A fertőzés valószínűleg a Visztulából eredt. Schilnóban egy elhunyt hajósnál Plernendorfbán két megbetegedett tutaajtónál a bakteriologiai vizsgálat koleraát állapított meg.

— **(Szerencsétlenség.)** Szalai Sándor barcrai jómódu földműves a múlt héten gabonával megrakott kocsijáról a lovak közé esett, aztán a terhes szekér kerekei alá került és ez által oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy eszméletét rögtön elvesztve, félórára rá meghalt. Özvegye és több kis-korú gyermeke siratja.

— **(Pályázat posta és távirtdagyakornok-jelölt állásokra.)** A kereskedelemügyi tárca keretében a posta és távirtnál alkalmazandó 108 „posta és távirtdagyakornok-jelölt” állásra pályázat nyitottat. Ezen 108 gyakornok-jelölt közül 12 a pécsi kerületben fog alkalmaztatni. Pályázhatnak az 1893. I. t. c. 14. §-a alapján, kik középiskolát vagy evvel egyrangú tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen bevégezték, 18-ik életévüket betöltötték és a magyar állampolgársággal bírnak. Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal feddhetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges, a posta és távirtda szolgálatra testileg is alkalmas voltukat tartoznak igazolni. A pályázat alá bocsátott állásokat a posta és távirtdaigazgatóságok fogják betölteni, számszerint minden igazgatóság tizenkettőt. A sajtóközleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal kellően felszerelt pályázati kérvények ennélfogva és pedig a már közszolgálatban állók által előjáróságuk, a közszolgálatban nem állók által ellenben az illető főszolgabíró vagy polgármester utján 1894. július hó 31-ig — a szerint a hol a pályázók alkalmazást óhajt — a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyváradi, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári vagy a zágrábi posta és távirtdaigazgatóság-hoz nyújtandók be. A fölfogadott posta és távirtdagyakornok-jelöltek ezen minőségükben 1 frt napidíjban részesülnek, a melyet a posta és távirtdatanfolyam tartama alatt is élvezni fognak. A gyakornok jelöltek a posta és távirtdatanfolyam hallgatására saját költségükön 1895. évi szeptember hó 1-én Budapestre, illetve Zágrába helyeztetnek át és a tanfolyam hallgatásával járó költségeket u. m. beiratási és tandíjakat viselni köteleztetnek. A 10 hónapig tartó tanfolyam befejezése után a gyakornok-jelöltek, az 1893. IV. t. c. 11. §-a értelmében, ha felsőbb tanintézetet végeztek évi 500 frtnyi, máskülönbben évi 400 frtnyi segélydíjjal gyakornokokká az előirt szakvizsga sikeres letétele után pedig a posta és távirtda tanfolyam hallgatói részére iskolai képzettségükhöz mérten fen tartott állásokra nyernek képesítést és a mennyiben a gyakorlati követelményeknek megfelelnek, mint posta és távirtda-tisztek, vagy ha ily állás üresedés-

ben nem lenne, addig míg az bekövetkezik mint posta és távirtda segédtisztek nyernek alkalmazást. A fentebb kiirt feltételek részleteiben a posta és távirtda igazgatóságoknál bővebb felvilágosítás nyerhető.

— **(Törvénytörés előtt.)** Védő: Végül még szükségesnek tartom megjegyezni, hogy nincs a világon a panaszosnál kiállhatatlanabb, képzelődőbb és hiubb . . .

Elnök (Félbeszakítja): Ügyvéd ur, ön megfeledeznek magáról!

— **(Az aratás a megyében.)** Németboly vidékén aratnak. A buza, rozs és őszi árpa igen szépen fejlődtek és úgy mennyiségre, mint minőségre kielégítők. Hozamuk 7—8 és fél métermázsza. A zab is jól áll. Termése 6 és fél métermázsára tehető. Tengeri és burgonya jó eredménnyel kecsegtet. Azonban a betakarított takarmány igen gyöngén fizetett. — Május 6-on egy hete, hogy az aratás megkezdődött. Itt ott már próbacséplést is eszközöltek s úgy a minőségre, valamint mennyiségre jó közép-termet kaptak. A buza katasztrális holdankint 25—30 keresztet adott és egy kereszt 36—40 klgmmot fizet. A rozs is körülbelül így fizet. De az árpa már nem ily kielégítő. A gyümölcsstermés olyan, minőt már 10 éve nem láttak. A piac pang; eddig több vidéki kereskedő kereste fel az ottani piacot, különösen vaj és tojás bevásárlás végett, ezek most elmaradtak s ezáltal a vaj klgja 28—30 kr. Tojásnak az ára 12—13 drb 20 kr. Új gabonát még nem hoztak a piacra. Az ó-buza ára mm. 6.20—6.25-ig. Tengeri 4.60—4.80-ig.

— **(Életmentő.)** Glück Jenő, Glück Samu mohácsi cipész-mester fia, múlt vasárnap délután a mohácsi magyar révben az egyik kompon játszadván, saját vigyázatlanságából a Dunába esett. Fuchs József, körjegyzői irnok, ki szintén a kompon volt, a nagy loicsanásra megfordult, de az alámerülő gyermeknek már csak a kezeit látta a vízből kinyulni. Hirtelen megfogta hát a fiu karját, s a vigyázatlan gyermek megmenekült a haláltól.

— **(A hadsereg új lábbelije.)** A katonai csizma a gyalogságnál végső napjaikat élik. A tapasztalás azt mutatta, hogy ez a lábbeli nagyon drága jóság és nem felel meg rendeltetésének, miért is a hadügyminiszterium elhatározta, hogy lassankint kivonja a használatból s a gyalogság ezentúl csakis fűzős cipőket fog használni. A bakancs a táborban is elfoglalja a csizma helyét, a gyalogos a horonyban tartalékul új fajta vászoncipőket is fog hordani, melyeknek csak alsó részei készültek bőrből. A tartaléképítő főképpen arra szolgál, hogy a feltört lábú legények ebben könnyebben gyalogolhassanak. Már a múlt évi nagy hadgyakorlatok alatt is látni lehetett ezeket a vászoncipőket, melyek akkor fényesen beváltak.

— **(A testi sértés könnyű vétsége.)** Gubás Máté uram beállit a napokban a s—i kir. bírósághoz. Csak úgy csorog róla az izzadság. Nem esoda. Itt a kánikula. Tisztelettudóan megáll az iroda közepén, meghajtja magát jobbra, balra, megtörüli a homlokát s arcát, kettőt köhint, de oly hangosan, hogy az elmélyedve dolgozó hivatalnokok rémülten felugrálják helyeikről s így szol nagy alázatosan:

— Begyűttem a tek. bírósághoz, hogy leüljem azt a kis büntetést, a kit a tek. törvény rám diktált testi sértés könnyű vétsége miatt.

— **(A pécsi kath. kör és az alapítványi hivatal palotája.)** A pécsi kir. törvénytörés, mint telekkönyvi hatóságnál megtartott árverésen az iskola utcai Körmentő féle házat megvette a pécsi egyházmegyei alapítványi pénztár nyolc ezer forintért. Az épület közelébb lebontás alá kerül s helyén, valamint az alapítványi pénztár tulajdonát képező szomszédos ház telkén díszes palotát építenek, melynek földszintjén az alapítványi pénztár helyiségei lesznek, az emeleten pedig a katolikus körnek lesz kényelmes helyisége.

— **(Az aratás Dombóváron)** javában folyik. A rozsot többnyire már learatták. A buza 10—12, a rozs 8—10 és az árpa 8—9 métermázsát ad kataszteri holdankint és minőség tekintetében kitűnőnek ígérkezik. A zab is jó eredményre biztat. A lóhere, lucerna és zabos búkköny igen jól fizetett. A burgonya, de főképpen a tengeri, amely pedig elég jól állja a meleget, helyenkint erősen szárad s ha esőt nem kap, nagyon gyöngé termést fog adni. Sarjura kevés kilátás van. A szarvasmarhák egészsége jó. Gyümölcsben olyan kitűnő termés lesz, a milyen ott már rég nem volt. A kerti vetemények általában kifogástalanok.

— **(A torontálme gyei közs. és körjegyzői szaktanfolyam)** 6-ik évfolyama f. é. szeptember 1-én nyílik meg. Ezen tanfolyam azonban az eddigi 6 havi időtartam helyett 10 óra terjesztetik ki s így tart 1895 év jun. hó végéig. Azonfelül ezen tanfolyam a felállítandó tápintézzel lesz egybekötve, a mennyiben legalább 20 hallgató jelentkezik fölvételre. A tanfolyamra fölvétetnek, kik 6 gimn. osztályt sikerrel elvégeztek. Ezzel egyenrangúnak tekintetnek a polgári iskolák 6 osztályáról, valamint a középiskolákkal egyenrangú keres-

kedelmi és katonai szakiskolák és tanfolyamokról szóló bizonyítványok. Kik e tanfolyamra fölvétetni óhajtatnak, f. é. augusztus 15 ig irásban is folyamodhatnak, azonban legcélszerűbb, ha aug. 31-ig személyesen jelentkeznek. A fölvétel iránti kérvények Dániel László, Torontál vármegye alispánjához, mint a tanfolyam igazgatójához intézendők, de a borítékon csak a „tanfolyam igazgatósága“ névre címzetten küldendők Nagy Becskerekre (megyeház 1. emelet, j. folyosó 12. sz.) ugyanitt történnek a jelentkezések is. Tandíjat minden egyes hallgató a fölvételkor 30 frtot tartozik lefizetni. A hallgatókat tankönyvvel a tanfolyam látja el. A tápintézetbe fölvétetik mindaz, ki mint hallgató fölvétetik, ha legkésőbb f. é. július hó végéig akár irásban akár szóval fölvételi szándékát a tanfolyam igazgatójánál bejelenti és biztosítéképen ugyanaddig 36 frtot az igazgatóhoz beküldi, illetve lefizet. Ellátási díj címén minden hó 1-én egyszerre és előre 18 frt fizetendő, melyért lakást, kiszolgálást, reggelit, ebédet és vacsorát nyer a növendék. Az előre lefizetett 36 frt az első 2 hónap ellátási díjába számítatik be és csak azon esetben fizetik vissza, ha az illető tanfolyami hallgatóként föl nem vétetnék. Minden növendék ágyneműjét magával tartozik hozni. A növendék az intézeti szabályoknak alá van vetve. Irásbeli megkeresésekre, ha a szükséges póstabélyeg csatoltatik, bővebb érte-
sítést ad a tanfolyam igazgatója.

Legalkalmasabb ajándéknak. Valódi FRANCZIA EZÜST és CHINA EZÜST tárgyak legújabb szép finom és tartós kivitelben 4 frttól kezdve tetszés szerinti árban legnagyobb választékban SCHÖNWALD IMRE ékszerésznél kaphatók Pécsen, Király-fő-utca a hatyru épületben.

Tanügy.

A szegárdi közs. polgári finiskola értesítője az 1893/94 tanévről. Fölvétetett összesen 156 növendék, mely szám később 165-re emelkedett. E tekintélyes létszám eléggé bizonyít az iskola létjogosultsága mellett. A tanulmányi eredmény az egyes osztályok anyaga szerint változott. Egyik-másik osztályban jelesnek, másikban kielégítőnek minősíthető. Általában megfelelt a várakozásnak. Az ifjúság erkölcsi magatartása átlag megfelelt az intézeti törvényeknek. A növendékek egészségi állapota kedvező volt. Az ifjúsági könyvtár 2 csoportban 1122 kötetet tartalmaz. Iskolai ünnepélyt a záró ünnepélyen kívül kettőt tartottak ez évben: márc. 15-én és jun. 8-án, a koronázás évfordulóján. A nő és leányiskolai tanártestület az ifjúság óhajának engedve, jun. 6-ikán, a vámerdőben júniálist rendezett, mely minden tekintetben fényesen sikerült. Szegény tanulók segélyezésére rendelkezésre áll 271 drb. tankönyv 247 frt 10 kr értékben. A végzett tananyag rövid áttekintése után következik a használt tankönyvek jegyzéke. A tanártestület 13 tagból áll. A jövő tanévben a tanulók fölvétele szeptember hó első négy napján d. e. 8-12-ig és d. u. 3-5-ig történik. Ugyanazon idő alatt ejtetnek meg a javító és fölvételi vizsgák és szept. 5-ikén a magánvizsgák. Szept. 6-án lesz az iskolai év ünnepélyes megnyitása és ugyanakkor veszi kezdetét a rendes tanítás.

Művészet, irodalom.

Ezer év meseköltése. A „Magyar mesé- és Mondavilág“ból, Benedek Elek e nagyszabású mesevállalatából a 10. és 11. füzetet kaptuk egyszerre. A 10. füzetben véget ér az öt kötetre tervezett mű első kötete s ez most már külön is kapható diszes kötésben 3 frttért; Ebből az alkalomból a kulturálisminiszterium, mely maga is 200 példányt vett meg az iskolai év végén való kiosztás végett, meleg hangú és rendkívül elismerő rendeletben ajánlja Benedek könyvét az összes népoktatási intézeteknek megszerzés végett. Mi a magunk részéről csak örülünk hogy a legilletékesebb helyen ily örömdarab értéket tanúsítanak a szó igaz értelmében nemzeti szellemű művek iránt s ismételtelen nem ajánlhatjuk eléggé a szülőknél és tanítóknál, hogy a nagybecsű könyv megszerzését el ne mulasszák. Egy füzet ára 25 kr. Megjelenik 2 hetenként az Athenaeum irod. és nyomdai részvénytársaság kiadásában Budapesten.

Törvénykezés.

Vétkes bukás. Sack Ferenc aranyműves és ékszerész volt Pécsen, azonban ezen minőségében csödbe jutott. Hitelezői vétkes bukás miatt följelentették. A végtárgyalás tegnap volt a kir. törvényszék előtt Czigliányi elnöklete alatt, a mely alkalommal vádlottat 1 évi fogházra ítélték.

Megverte az anyját. Szabó József tetyei lakos annyira meglepedkezett a tiz parancsolat 4 ik pontjáról, hogy anyját ütötte-verte a mikor csak sze-

rét tehetette. A kir. törvényszék a tegnapi végtárgyaláson a rosz fiut fél évi fogházzal sújtotta.

Sikkasztó kolportőr. Fritz Gyula annak idején arra vállalkozott, hogy Gerecze Péter dr. könyvét a székesegyházból, erjeszteni fogja. Hát biz ő terjesztette is, csak hogy a maga javára s e miatt került a kir. törvényszék elé, hol sikkasztás miatt 14 napi fogházra ítéltetett.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.**
Főelölős szerkesztő: **PLEININGER FERENCZ.**
Szerkesztő: **BOGÁTHY MEDÁRD.**

Hirdetések.

Helybeli előkelő üzletben egy 3-4 közép-
osztályt végzett jó házból való fiatal ember

gyakornokul

felvétetik. — Czím a kiadóhivatalban.

13931 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bencze János** és neje **Lukács Katalin** végrehajtatónak Fekete István végrehajttat szenvedő elleni 2705 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. jbiróság területén levő Patacs község határában fekvő a patacsi 143. sz. tjkvben foglalt 926. hszsz. malomház, mint felülepítményre, udvartér kert és föld haszonvételére 527 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi szeptember hó 11-én d. e. 9 órakor Patacs község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 52 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság 1894. évi június hó 21. napján.

Bogay Pongrácz.
kir. trvszéki bír.

710. szám.

1894.

Árverési hirdetmény

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 2741. sz. végzése által Krausz Lipót és neje siklósi lakosok végrehajtó javára Alasz József és Alasz Mark babarcz-szóllósi lakosok ellen 2624 frt 50 kr tőke, ennek 1894. év márczius hó 24. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 86 frt 64 kr. per- és végrehajtási költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1305 frtra becsült learatottlekaszált buza, zab, rozs, széna és bükkönyös zabból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek 3150/1894 számu kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Viszlói 1149. sz. tjkvben felvett helyszínén **csikorgó és bucsocki dűlőben** leendő eszköz-
lésére **1894. évi július hó 21. napjának d. e. 10 órája** határidőtől kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Siklóson, 1894. évi július hó 7. napján.

Schreyer János

siklósi kir. jbirósági végrehajtó.

Helyiségváltoztatás!

A pécsi egyesület külvárosi takarékpénztár

hivatalos helyiségét f. évi augusztus hó 1-én

János-utca 3. szám a.

Dr. ÁRONFFY RÓKUS ügyvéd ur házába teszi át.

A felszámoló bizottság.

Hirdetéseink jutányosan vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

MOHAI

AGNES

FORRÁS

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyuvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendelem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.
Budapest, 1892. márczius hava. *Dr. Kéti Károly,*
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt **kolera-járvány** alatt **mohai Ágnes-forrását** kitünő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyuvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstatálhattam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is **legelső** helyen áll.
Budapest, 1892. november 17. *Dr. Glaser Marcel.*

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincset, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeknek ajánlani; a kórjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.
Adja Isten, hogy a külföldi hasonczelra alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk **ásványviz-forgalmából.**
N.-Szalonta, 1892. október 20. *Dr. Deme Béla,*
járás és Biharm. t. b. főorvos.

A kolera-megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Összefoglaló
Irártár

Édeskuty L.

cs. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítónál.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.